

ପ୍ରକାଶନ

THE WORD OF TRUTH

JULY & AUGUST 2016

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited and Published By
Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST
P.O. Box. No-80, Kakinada
A.P. -533001.
Ph : 0884-2363722.

Vol-21. JULY-AUG2016. No-04

Published every two months in Oriya language for the restoration of the pure New Testament Christianity.

The Organization of the Israel Tribes for their Journey

Title: The Organization of the Israel tribes for their Journey.

Text: "Every man of the children of Israel shall pitch by his own standard, with the ensign of their father's house: far off about the tabernacle of the congregation shall they pitch" (Num.2:2).

Thesis: To study God's commandments about organization of the Israel camp.

Introduction:

1. After God brought Israel out of Egypt, they camped at Sinai.
2. As they were preparing to move from that location God gave them specific instructions of the placement and organization of each tribe.(Num.2:2).
3. In this lesson we will see:
 - a. The Lord's instructions for all the tribes concerning their location for their journey.
 - b. Israel's obedience.
 - c. Lessons we can learn from this.

Discussion:

1. *The Lord's instructions for all the tribes concerning their location.*
 - A. The tribes on the East.
 1. The tribe of Judah.
 - a. The army of Judah was the standard of the eastern tribes.(Num.2:3a).
 - b. Nahshon the son of Amminadab is the captain.(Num.2:3c).
 - c. The number of men in the army was 74,600.(Num.2:4).
 2. The tribe of Issachar.
 - a. They are to be next to Judah.(Num.2:5a).
 - b. Nethanei the son of Zuarwas the leader of the army.(Num.2:5b).
 - c. The number of fighting men in the army was 54,400.(Num.2:6)
 3. The tribe of Zebulun.
 - a. This is the third tribe on the Eastern side.
 - b. Eliab the son of Helon is the captain of the army.(Num.2:7).
 - c. The number of men numbered in this army was 57,400.(Num.2:8).
 4. The total on the east side was 186,400 (Num.2:9).

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOE-XXI KAKINADA JUL-AUG-2016

ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି

(The Pattern of Worship)

ଆଜି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ସମାଜରେ ଅନେକ ପଦ୍ଧତିର ଉପାସନା ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରୁ । କ୍ୟାଥଲିକମାନଙ୍କ ପଦ୍ଧତି ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକମାନଙ୍କ ପଦ୍ଧତି ଭିନ୍ନ । ପ୍ରତ୍ୟେକମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପଦ୍ଧତି ଚାଲି ଆସୁଛି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରକୃତ ପଦ୍ଧତି ?

ଏଣ୍ଟିଥା ୪:୪ ଓ ମାଥୁର ୧୭:୧୮ ପଦନୁଯାୟୀ ଏକମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଅଛି ଏବଂ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟେ । ମଣ୍ଡଳୀର ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କରାଯାଏ । ଏହି ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପଦ୍ଧତି ବିଶ୍ୱଯରେ ଜାଣିବାକୁ ଆୟମାନଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ନିଯମର ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ଆଦରଶ ଅନୁସରନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାକ୍ୟ କହେ:-

ଓଡ଼ି

ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରାଷିତ ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ ଶୟତାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ରହ, ଶୟତାନ କାରଣ ଲେଖାଅଛି, ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣାଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବ, ପୁଣି କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ । (ମାଥୁର ଷିତ୍ୟତଃ)

ଆମରତ୍ନ

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଉପାସନାର ଦିନ ଅଟେ : ୫୯:୦୭

ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଏକତ୍ରିତଃହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଞ୍ଚାପିତ ହୋଇଥିଲେ । “ମୁଁ ଗଲେ ଯେପରି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲାହଁ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟମ ଦିନରେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣ୍ଠିଆମିଣିଆପଣା

ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିକଟରେ କିଛି କିଛି ସଞ୍ଚିତ କରି ରଖି । (୧ ମା କଟିଲୁ
୧୦:୦) ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀନାମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲୁ—
“ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ସହଭାଗିତାରେ ଗୋଟିଏ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭) । “ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ
ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ପାଉଳ ପରଦିନ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବେ ବେଳି ଉଦ୍ୟତ ହେଉଥିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧତାତ୍ତ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ବନ୍ଧୁତା ଦେଲେ ।
(ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭)

କିପରି ଉପାସନା କରିବା ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ
ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆହ୍ଵାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ସେପରି
ସମୟ ଆସୁଅଛି । ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ଉପର୍ମୁତ, କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର
ଉପାସକ ଚାହାନ୍ତି । ଶିଶୁର ଆହ୍ଵା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି,
ଆହ୍ଵାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ । (ଯୋହନ ୪:୨୩, ୨୪)

ଉପାସନାର ପାଞ୍ଚଟି ଅଂଶ :- ବାକ୍ୟାନ (୨ ଯ ତାମଥ ୨:୧୫) ପ୍ରାର୍ଥନା
(ପ୍ରେରିତ ୨୨:୪୭) ଗୀତ ଗାଉନ (ଏପିସୀ ୫:୧୯), ପ୍ରଭୁଭୋଜରେ ଭାଗି
ହେବା (ମାଥୁର ୨୭:୨୭-୨୮) ଏବଂ ଚାନ୍ଦ ଦେବା (୨ ଯ କରିବୁ ୯:୨,୭)
ଏହି ପାଞ୍ଚ ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ, ଅତେବେଳେ
ଉପାସନା, ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ବିଷୟରେ ସାମାବନ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଉପାସନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “ଆଉ କେହି
କେହି ଯେପରି ଆସମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାଆନ୍ତି, ଆସେମାନେ
ଯେପରି ନ କରୁ, ବରଂ ପରିଷର ଉପସାହ ଦେଉ, ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ
ତୁମେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ନିକଟରେ ହୋଇ ଆସୁଅଛି ବୋଲି ଦେଖୁଅଛୁ ।” (ଏବା
୧୦:୨୪)

ନୂତନ ନିଯମ ଉପାସନାର ଭିତ୍ତିମୂଳି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଶିଶୁରଙ୍କ
ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରକ ପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତର ଆପଣା ପତ୍ରରେ
ର୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । (୧ ମା ପିତର ୪:୦୦) । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନ୍ତିକ୍ରମ କରି ଲକ୍ଷଣମି

କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଏ ଦାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖୁଣ୍ଡିଯ କଲରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା କେତୋଟି ଜାଗ୍ଯା ନୃତ୍ୟ ନିଯମାର ଖୁଅଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ମେଘୁଡ଼ିକ ହେଲା :-

ଯାନ୍ତିକ ସଙ୍ଗୀତରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଶୀତ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବରେ ନାମ ଗୋରବାନ୍ତିତ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ । ଯାଉଳ ଲହନ୍ତି ପ୍ରୋତ୍ର ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପରକୁ ଉପସାହ ଦିଅ, ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ଉତ୍ସବରେ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଓ ଶୀତ ଗାନ କର । (ଏପିସ୍ଟୀ ୪:୧୯) ।

ଦଶମାଂଶ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ବେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଜିନ୍ଦିନ୍ଦିନ୍ଦ୍ୟାଯା ଦାନ ଦେବା ନିମତ୍ତେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ । (୧ମ କରିବୁ ୧୭:୨)

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସପ୍ତାହର ଅନ୍ୟ ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଯଦି, ପର୍ବାଣୀ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “ତୁମେମାନେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଦିନ, ମାସ ପର୍ବ ଓ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିଆଅ । ତୁମମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛି କାଳେ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ, ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋହର ଏହି ଭୟ ହେଉଅଛି (ଶାଲାତୀ ୪:୧୦, ୧୧) । ତେଣୁକରି ଖୁଅଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ କୌଣସି ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭ ପଦନ୍ତ୍ୟାଯା ଆଦିମ ଖୁଣ୍ଡିଯାନମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ଏବେ ଖୁଣ୍ଡିଯାନମାନେ କେବଳ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ପ୍ରଭୁଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହୁଅନ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦିନରେ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଶୀତିନୀତି କିଅବା କୌଣସି ପ୍ରଥାର ଖୁଅଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । କାରଣ ବାକ୍ୟ କହେ, “ଯେଣୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ପରମଗାଗତ ନିରଥ୍ବକ ଆଚାର ବ୍ୟବହାରରୁ ରୂପା କି ସୁନା ପରି କ୍ଷୟଣାୟ ବସୁ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ନ ହୋଇ.... । (୧ମ ପିତର ୧:୧୮) । “ସାବଧାନ, କାଳେ କେହି

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଅସଙ୍ଗତ ମନୁଷ୍ୟର ପରମାଣୁଗତ ଓ ଜଗତର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାନୂୟାୟା
ଦର୍ଶନ ବିଦ୍ୟା ଓ ନିରଥ୍ରକ ପ୍ରତାରଣା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଦିଏ । (କଳସୀ ୨:୮)

ମାନବମାନଙ୍କ ସ୍ଵନାତିଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଲୀରେ ସ୍ଥାନ ପାଏ ନାହିଁ ।
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଜଗତର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇଅଛ,
ତେବେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଧୁ ଓ ଶିକ୍ଷାନୂୟାରେ ଧର ନାହିଁ, ଖାଅ ନାହିଁ ବା ଛୁଆଁ ନାହିଁ ।
ସାଂସାରିକ ଲୋକ ପରି ଏହି ପ୍ରକାର ବିଧୁବିଧାନରେ କାହିଁକି ବଶାଭୂତ ହୋଇଅଛ ?”
(କଳସୀ ୨:୨୦-୨୧) ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ନିୟମାବଳୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଲୀରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ
ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାମିବାର, ଦଶମାଂଶ, ଯାହିଁକ ସଙ୍ଗାତ ପ୍ରଭ୍ୟେତି ବିଷୟ ବାକ୍ୟାଂଶ ପୁରାତନ
ନିୟମରୁ ଯୋଗ କରି ମଣ୍ଡଲୀଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରାନ୍ତଭାବେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଆରାଧନା କରନ୍ତି କାରଣ
ପୁରାତନ ନିୟମ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣରେ ଅନ୍ତ ହୋଇଅଛି । (୨ୟ କରିବ୍ରୀ ୩, ଏବ୍ରା
୧୦:୯, ଯୋହନ ୧:୧୩) ।

ଅତ୍ୟବି, ଯୋଗ ବିଯୋଗ ବିନା କେବଳ ନୂତନ ନିୟମ ପାଳନ କରିବା
ଆୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୮, ୧. ଗାଲାଟୀ ୧:୭, ୯) । ଏହା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ସନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଉତ୍ସନ ଓ
ଧାର୍ମିକତା ଜୀବନ ନିମାତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ନିୟମରେ ନିହିତ
ହୋଇଅଛି । (୨ୟ ପିତର ୧:୩) ।

ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଳନ କଲେ ଆୟେମାନେ
ଏକତା ଲାଭ କରିପାରିବା । ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ
ଉପାସନା କରିବା ଲୋଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ଆସ ଆୟେମାନେ ନୂତନ ନିୟମର ନିୟମାବଳୀ
ଅନୁସରଣ କରି ଆୟେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର
ଓ ଭ୍ରାନ୍ତକର୍ତ୍ତା ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପାସନା କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ଗୀ ହେଉଁ ।

- J.C. Choate

* * *

ବାକ୍ୟଧାନର ସରଳ ସୂଚ୍ନ (How to study your Bible)

ବାଜବଲ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରହଣଯରେ ୨୭ ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକର ସମସ୍ତି । ଏଥରୁ ୩୯ ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୨୭ ନୃତନ ନିୟମ ରୂପେ ପରିଚିତ । ଏହି ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକର ମୂଳବିଷ୍ଣୁ ଏକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଏକ ପୁଷ୍ଟକ ରୂପେ ସଂକଳିତ ହୋଇଥାଏଇ । ପ୍ରେମମାୟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ପାପ ମୋଚନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାହିଁ ବାଜବଲର ମୁଖ୍ୟ ମୂଳବିଷ୍ଣୁ । ପୁରାତନ ନିୟମର ୩୯ ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ଜଗତର ଆଗମନ ବିଷ୍ୟରେ, ନୃତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ଚାରି ପୁଷ୍ଟକ ତାହାଙ୍କ ଜାଗତିକ ଜୀବନ୍ୟାପନ ବିଷ୍ୟରେ ଏବଂ ଶେଷ ୨୩ ପୁଷ୍ଟକରେ ତାହାଙ୍କ ଆଞ୍ଚାବହମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପୁନଃବାର ଏହି ଜଗତରେ ଆଗମନ କରିବେ ବୋଲି ପଡ଼ିପାରୁ ।

ବାଜବଲରୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ଆପଣା ଅପାଣାକୁ ୫ଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ (୧) କିଏ କହୁଆଛନ୍ତି (୨) କାହାକୁ କହୁଆଛନ୍ତି (୩) କେବେ କହୁଆଛନ୍ତି (୪) କେଉଁ ଭାଷାରେ କହୁଆଛନ୍ତି (୫) କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କହୁଆଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଉଭର ପାଇଲେ ଆମେମାନେ ଜଣନ୍ତି ବାକ୍ୟ ସରଳଭାବେ ବୁଝିପାରିବା ।

(୧) କିଏ କହୁଆଛନ୍ତି ? ବାଜବଲରେ ଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ଜଣନ୍ତି ଆଭ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ହୋଇଥାଏଇ । ଜଣନ ନିଃଶ୍ଵରିତ ଲେଖକଗଣ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ବିଷ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଲେଖନୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି । ଏପରିକି ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ କେତୋଟି ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ବାଜବଲରେ ପଡ଼ିପାରୁ । (ଆୟୁର ୧:୯-୧୧, ୨, ୪, ମାଥୀର ୪:୩, ୬, ୯) କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନାର୍ଥେ ନୁହେଁ । ପ୍ରଶ୍ନ “କିଏ କହୁଆଛନ୍ତି ?”’ର ସ୍ଵତ୍ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଥାଏଇ କି ନାହିଁ ଜାଣିବାର ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

(୭) କାହାକୁ କହିଅଛନ୍ତି ? ଆଦି ୭:୧୪ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଧାର୍ମିକ ନୋହଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ଗୋପର କାଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କର ତହିଁରେ ନାନା କୋଠରୀ ବନାଇ ତହିଁର ଭିତର ଓ ବାହାର ଝୁଣ୍ଡା ଲେପନ କର” ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆୟୋମାନେ କି ଗୋପର କାଷ୍ଟରେ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ? ଆୟୋମାନେ ସେପରି କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ନ ପାରୁ । ମହାବନ୍ୟାରୁ ସପରିବାରେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ନୋହଙ୍କର ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ, “କାହାକୁ କହୁଆଛନ୍ତି” ପ୍ରଶ୍ନ ସାହାୟ୍ୟରେ ଏହି ଲିଖିତ ବାକ୍ୟାଂଶ (ଆଦି ୭:୪) ଆୟୋମାନଙ୍କ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ଦଉ ହୋଇ ନ ଥିଲା ବୋଲି ଜାଣୁଆଛୁ :

(୮) କେବେ କହିଅଛନ୍ତି ? କୁଳପତିମାନଙ୍କ ଯୁଗର ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେ ଭାବେ ପରିବାରର ପିତା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଥା ଅନ୍ୟ ଉଚିଷ୍ୟଦବତ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଣ୍ମାଏଲମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ । ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଯୁଗରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନୂତନ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା କଥା କହୁଆଛନ୍ତି ।

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ପଶୁବଳି, ବିଶ୍ଵାମିବାର ପାଳନ ବିଶେଷ ଦିନ ପାଳନ, ଯାନ୍ତିକ ସଙ୍ଗାତ, ମନୋନୀତ ଯାଜକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୃତି ପରମେଶ୍ୱର ଉଦେଶ୍ୟରେ ପାଳନୀୟ ବିଧୁ ବିଧାନ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା (ଯାତ୍ରା ୨୦:୮-୧୧, ଲେବୀ ୨୩:୧୮ ବଂଶାବଳୀ ୨୪:୨ୟ ବଂଶାବଳୀ ୨୯:୨୫, ଗୀତ ସଂହିତା ୧୪୦) । ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରାତନ ନିୟମ ସଫଳ କରି ଅନ୍ତ କରିଆଛନ୍ତି । (କଲସୀ ୧:୪୪) । ଏବେ ଆୟୋମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନୂତନ ନିୟମାଧିନ ଅଛୁ । ନୟ ପ୍ରଶ୍ନ “କେବେ କହିଅଛନ୍ତି”ର ସାହାୟ୍ୟରେ ଆୟୋମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଉପାସନା ପଞ୍ଚତି ଆୟୋମାନଙ୍କ ପାଳନାର୍ଥେ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । ଆୟୋମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିପରି ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନୂତନ ନିୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଅଛି ।

(୪) କେଉଁଭାଷାରେ କହିଅଛନ୍ତି ? ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଷାରେ ଆକ୍ଷରିକ ଓ ଆଳଙ୍କାରିକ ଭାବ ଥାଏ । ଆଦି ପୁସ୍ତକ ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକରେ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣୀର ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚିତାରେ ଉଚ୍ଚିତାରେ ଉଚ୍ଚିତାରେ (Literal Language) ରେ ମେଷର ଅର୍ଥ ଲୋମ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଚତୁର୍ବିଧ ପ୍ରାଣୀ ।

କିନ୍ତୁ ଆଳଙ୍କାରିକ ଭାଷାରେ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ଭିନ୍ନ ଥାଏ । ଏପରି ଭାଷାରେ ମେଷର ଅର୍ଥ ଏକ ଚତୁର୍ବିଧ ପ୍ରାଣୀ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ମେଷର ଶୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ କିଛି । ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଣ୍ଟୀଷ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଧାରା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଆଳଙ୍କାରିକ ଭାଷାରେ ତାହାଙ୍କୁ ମେଷ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଏ । ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ କହିଲେ, “.....ଏହି ଦେଖ ଜିଶୁରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ଯେ ଜଗତର ପାପ ବହି ନେଇଯାଆନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୧:୨୯) । ପୁରାତନ ନିୟମାନୁୟାୟୀ ପାପ ମୋରନ ନିମନ୍ତେ ମେଷଶାବକ ବଳି ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ କରାଯାଉଥିଲା । ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଏହି ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ଯାଶୁଣ୍ଟୀଷ ଜଗତର ପାପ ମୋରନ ପାଇଁ ବଳି ନିମନ୍ତ ଆପଣାକୁ ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ କରୁଥିବା ମେଷ ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ଏକ ମେଷ ନୁହନ୍ତି ।

(୫) କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କୁହାଯାଇଅଛି ? ଲେଖକଙ୍କ ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ଅବସ୍ଥା ବୁଝିପାରିଲେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲେଖନୀ ଆହୁରି ସରଳ ଭାବେ ବୁଝିପାରିବା । ପଥୁରିଆ ପାତ୍ର ଦ୍ୱୀପରେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କାରାବାସ ଭୋଗିବା ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଥିଲେ । ଖ୍ରୀ:ଜ: ୯୪-୧୦୦ ମସିହା ସମୟରେ ଏହି ବିଜାତୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଶତାବୀର ତାଡ଼ିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଶତାବୀର ତାଡ଼ିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା । (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୭, ୧୧, ୧୭, ୨.୩:୪, ୧୨, ୨୧) ଏହି ପୁସ୍ତକ ଜରିଆରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବେ ସାନ୍ତ୍ଵନା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲେ ।

ନାଇବଳ ଜିଶୁର ନିଃଶ୍ଵରି ମହାନ ପୁସ୍ତକ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ପରିଭ୍ରାଣାର୍ଥେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିମାନଙ୍କ ତାମ୍ଭା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁକରି ତାମାଥିଙ୍କୁ ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି

“ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀର ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ତାହାର ପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପରାକ୍ଷା ସିନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଇବାକୁ ଯତ୍ନ କର ।” (୨ୟ ତାମଥ ୨୧୫) ଉପରୋକ୍ତ ୫ଟି ସରଳସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଆସ୍ତ୍ରମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ସଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିପାରିବା । ଯାହା ପାଳନ କରି ଆସ୍ତ୍ରମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇପାରିବା ।

- Rod Rutherford

ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵର (The God head)

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅବୁଝା “ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵର” ବୋଲି ଏହି ପଦ ବାଇବଳରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୨:୪ ଯିଶ୍ବାଇୟ ୪୪:୭, ୪୫:୫, . ୧ମ କରିବୁ ୮:୭ ପଦନ୍ତ୍ଯାୟୀ ଜିଶ୍ଵର ଏକ ଅଟନ୍ତି । ବାଇବଳ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଓ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାକୁ ମଧ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପିତ କରେ । (ଏପିସୀ ୧:୩, ଏବୁ ୧:୮, ପ୍ରେରିତ ୫:୩,୪)

ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୯, ରୋମାୟ ୧:୨୦, କଲେସୀ ୨:୯ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ “ଜିଶ୍ଵରତ୍ତ” ବା God head ପଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣାକୁ “ଆସ୍ତ୍ର” “ଆନ୍ତର” ପ୍ରତ୍ୱତି ବହୁବଚନ ପଦ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ କରାନ୍ତି । (ଆଦି ୧:୨୭, ୨. ୩:୨୭, ୧୧:୩, ଯିଶ୍ବାଇୟ ୨:୮) । ନୂତନ ନିୟମରେ ଅନେକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାକୁ ସମ୍ମିଳିତ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ :- “ଯାଶୁ ବାପୁଜିତ ହେଲାକଣି ଜଳରୁ ଭଠି ଆସିଲେ ଆଉ ଦେଖ ଆକାଶ ଭନ୍ନୁତ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହ୍ଵାକୁ କପୋତ ପରି ଅବତରଣ କରି ଆପଣା ଉପରକୁ ଆସିବା ଦେଖିଲେ । ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ‘‘ଏ ଆନ୍ତର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଏହାଙ୍କ ଠାରେ ଆନ୍ତର ପରମ

ସନ୍ତୋଷ ।” (ମାଥୁର ୩:୧୭, ୧୭) । ଅତେବ, ତୁମେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ
ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ତୁ ଦେଇ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ଶିକ୍ଷ୍ୟ କର, ଆଉ ଦେଖ ଯୁଗାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଅଛି । (ମାଥୁର ୨୮:୧୯, ୨୦) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ସହଭାଗିତା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ । (୨ କରିଛୁ ୧୩:୧୩) ।

ଏକ ଜିଶ୍ଵରଦ୍ୱରେ ତିନିଟି ବ୍ୟକ୍ତିରୂର ସମ୍ମିଳନ । Dalton Keyଙ୍କ ମତରେ
ପବିତ୍ର God ପଦ କେବଳ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝାଏ, ଏହା ଏକ “ଜିଶ୍ଵରଦ୍ୱ
ପରିବାର”ର ସଂଜ୍ଞା । ଏକ ପରିବାର ସାମାୟ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଙ୍ଗ ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଯେପରି ଦୂଜ
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସେହିପି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଐଶ୍ୱରିକ ପରିବାରର ସତ୍ୟଗଣ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅଟନ୍ତି ।

ପିତା ଜିଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି (ଏଫିସୀ ୧:୩) ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜିଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ।
(ଏବ୍ରୀ ୧:୮) । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଦୂହେଁ ଏକ ନୂହଁଟି
ବୋଲି, ଯୋହନ ୮:୧୭-୧୮, ମାର୍କ ୧୩:୩୭, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩, ୩୭,
୭:୩୪ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ କରେ । ତଥାପି ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ସୁରକ୍ଷା, ବାକ୍ୟ,
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ ଅଟେ । (୨ ଯୋହନ ୯, ଯୋହନ ୧୦:୨୭-୩୦,
ଯୋହନ ୧୪:୮-୧୧, ୧୪:୧୭-୧୮, କଲୀସୀ ୨:୮-୧୦) ଉତ୍ତିତେନ, ଦିନା
କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୂହେଁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ନୂହଁଟି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ଯୋହନ ୧୭:୭-୧୭
ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଉପସ୍ଥିତ କରନ୍ତି । ସେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାରେ ସକ୍ଷମ
ଅଟନ୍ତି । ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ହନନୀୟ ଓ ସଫିରା ପାପରେ ଧରା ପଡ଼ିଲା
ବେଳେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହନ୍ତି “ହେ ହନନୀୟ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା
କହିବାକୁ ଓ ଭୂମିର ମୂଲ୍ୟରୁ କିଛି ଲୁଚାଇ ରଖିବାକୁ କାହିଁକି ଶୟତାନ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟକାର କରିଅଛି ? (ପ୍ରେରିତ ୪:୩,୪) ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁଳ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଭାବବାଦୀମାନେ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ କଥା କହୁଥିଲେ । (୨ୟ ପିତର ୧:୨୦, ୨୧) । ନୃତନ ନିୟମରେ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲା ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶକରି ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ କଲେ । (ମାର୍କ ୧୩:୨୦, ଏବୁ ୨:୩, ୪ ଯିହୂଦା ୩) । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କଥଣ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲା ଜଣାଇଥିଲେ ବୋଲି ମାଥୁଡ଼ ୧୦:୧୯, ୨୦ ଓ ଯୋହନ ୧୪:୨୭, ୧୩:୧୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଜାଣିପାରୁ ।

ପିତା ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲା ‘ଇଶ୍ଵରଦ୍ଵା’ର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତି । (ଯୋହନ ୧:୧-୩, ୧୪) । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ ଜନ୍ମାନୁଯେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇଶ୍ଵର’ ଅଚନ୍ତି । (ଯିଶାଇୟ ୭:୧୪ ମାଥୁଡ଼ ୧:୨୯, ୨୩ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ ‘ଇଶ୍ଵରଦ୍ଵା’ର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାର ଏକ ଇଶ୍ଵର ଅଚନ୍ତି ।

‘ଇଶ୍ଵର’ (God) ଏକ ପାରିବାରିକ ସଂଜ୍ଞା, ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପରିବାରରେ ପିତା ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲା ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଭାବେ ସନ୍ନିଲିତ ଅଚନ୍ତି ।

- John Grubb

* * *

ଇଶ୍ଵର ନିଃଶ୍ଵସିତ ବାଇବଲ ବାକ୍ୟ

(The Bible is inspired by God)

ସୁବକ ତୀମଥଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି, “ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଇଶ୍ଵର ନିଃଶ୍ଵସିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ, ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଏ ।” (୨ୟ ତୀମଥ ୩:୧୩, ୧୭) । ବାଇବଲ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରାନ୍ତଶୂନ୍ୟ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଃଶ୍ଵସିତ ଅଚେ । ‘ଇଶ୍ଵର ନିଃଶ୍ଵସିତ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ । ‘Infaithable’ ବା ଭ୍ରାନ୍ତଶୂନ୍ୟ ବା ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅସତ୍ତ୍ଵ ଶିଖା ଦିଏ ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ସମ୍ବାଦନ ରହିଅଛି । ବାଇବଳ ବାକ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ କିଅବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ । ଏହା ଜିଶୁରଙ୍କ ଠାରୁ ବୋଲି ୨ୟ ପିତର ୧ : ୨୦, ୨୧ ପଦ କହେ ପ୍ରଥମରେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଅ ଯେ, ଶାସ୍ତ୍ର କୌଣସି ଭାବବାଣୀ କେବେ ହେଁ ମନୁଷ୍ୟର ଜଙ୍ଗାରୁ ଉପନ୍ଦ ହୋଇନାହିଁ । ମାତ୍ର ଜିଶୁର ପ୍ରେରିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିତ ହୋଇ କଥା କହିଥିଲେ ।

ଯୁଗାନ୍ତ୍ରମେ ବାଇବଳର ବାକ୍ୟ ଜିଶୁର ନିଃଶ୍ଵସିତ ବୋଲି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ଵାକାର କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ କରିବୁ ୧ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, କେହି ଯଦି ଆପଣାକୁ ଭାବବାଦୀ ବା ଆତ୍ମିକ ଦାନ ପ୍ରାୟ ବୋଲି ମନେ କରେ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା ଲେଖୁଅଛି, ସେହେବୁ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଏହା ସେ ଅଜ୍ଞାତ ହେଉ ।” (୧ମ କରିବୁ ୧୪:୩୩) । ଥେସଲନୀକି ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ଆଉ ଏହି କାରଣରୁ ଆସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରତର ଜିଶୁରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ବରଂ ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସ୍ଵରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ଆଉ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଥାଏ । ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ତାହା ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଅଛି ।” (୧ମ ଥେସଲନୀକ ୧ : ୧୩) । “ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେହି ନିଗୁଡ଼ ତୁ ମୋତେ ଆତ କରାଗଲା, ଯେପରି ମୁଁ ପୂର୍ବେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଲେଖୁଅଛି, ତାହା ପଢ଼ି ଖୁବିଷକ ନିଗୁଡ଼ ତୁରେ ମୋର ଜ୍ଞାନର ପରିଚୟ ପାଇପାର । (ଏପିସୀ ୩:୩,୪)

ଆସେମାନଙ୍କ ତାଣାକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଷ୍ଟ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ବାଇବଳର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବୋଲି ସାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ପୂର୍ବେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “.....ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭାବବାଦାମାନଙ୍କ ଗୀତ ସଂହିତା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖାଅଛି ସେହିସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲି ।” (ଲୂଙ୍କ ୨୪:୪୪) । ନୃତନ ନିଯମ ଲେଖାଯିବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମଯ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ । କାରଣ ସେ ଆପଣା ଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ ସେହିସବୁ କହିବେ,

ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । (ଯୋହନ ୧୭:୧୩) ।

କବିମାନେ ଆପଣା ଅନ୍ତରଭାବନା ଦ୍ୱାରା କବିତା ଲେଖିବା ସବୁଶ୍ୟ ବାଜବଳ ଲେଖକମାନେ ବାଜବଳ ଲେଖୁଆଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନେକଙ୍କ ଧାରଣା । ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ଲେଖକ ଲେଖିବା ସବୁଶ୍ୟ ବାଜବଳର ଲେଖକଗଣ ମେଧାବୀ ନୁହୁନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ସକଳ ସ୍ଵତଃ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଜଣାଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ଯେପରିକି ଯିରିମିଯ କହନ୍ତି, “ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଡ଼ାଇ ମୋର ମୁଖ ସର୍ଷ କଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, ଦେଖ ଆମେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଦେଲୁ ।” (ଯିରିମିଯ ୧:୯) ।

- John Grubb

* * *

ଫିଲିପ ଓ କୁଣ୍ଡୀଯ ଧନଭଣ୍ଡାର ବେବର୍ତ୍ତା (Philip and the Treasurer from Ethopia)

ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗାଇଜା ସଡ଼କରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉଶ୍ରାଵଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ସ୍ଵଦେଶକୁ ପ୍ରସାନ କରୁଥିଲେ । ସେ କୁଣ୍ଡଦେଶବାସୀ ଓ ସେ ଦେଶର ରାଣୀଙ୍କ ଧନଭଣ୍ଡାରର ବେବର୍ତ୍ତା । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “.....କୁଣ୍ଡଦେଶୀୟମାନଙ୍କ କାଣ୍ଡାକୀ ନାମ୍ବୀ ରାଣୀଙ୍କର ଅଧୂନସ୍ତ ଜଣେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ତ କୁଣ୍ଡୀଯ ନପୁଂସକ, ଯେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଧନଭଣ୍ଡାରର ବେବର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ସେ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୭)

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ କିଅବା ବନ୍ଦୟ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ କିଛି ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ରାଣୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଜାଣିପାରୁ । ସେ ଜଣେ ଯିହୁଦା ମତ ଅବଲମ୍ବନ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାତିରୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଉଶ୍ରାଵଙ୍କ ଆରାଧନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଥିଲେ ।

ସେ ଯାତ୍ରା କରୁ କରୁ ଯିହୁଦା ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ଲିଖ୍ତ ପୁଣ୍ଡକ ପଠନ କରୁ ଥିଲେ । ଜଣେ ଅପରିଚିତ ଲୋକେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ଆପଣ ଯାହା ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା କଥଣ ବୁଝୁ ଅଛନ୍ତି ?” (ପ୍ରେରିତ ଗ:୩୦-୩୧)

ନପୁଂସକଙ୍କ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆମେ ଜାଣୁ । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଫିଲିପ । ଏଥପୁର୍ବେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ମଣ୍ଡଳୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵବଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ । ସେ ଶମିରୋଣରେ ଅନେକ ଆଣ୍ଟର୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ଗ:୫-୮) । ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହୁ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ଗ:୧୯)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଫିଲିପଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗଜିବା ଆଡ଼କୁ ଯିବା ପଥରେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଫିଲିପ ଯାଇ ସେ ରଥ ଦେଖୁଲେ ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ କହିଲେ, “.....ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏହି ରଥର ସାଙ୍ଗ ଧର ।” (ପ୍ରେରିତ ଗ:୨୯) ସେମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତ ପରେ ନପୁଂସକ ଫିଲିପଙ୍କୁ ରଥରେ ବସି ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ନପୁଂସକ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପୁଣ୍ଡକର ୪୩:୭-୮ ପଠନ କରୁଥିଲେ, ଯାହା କହେ, “.....ସେ ମେଷ ତୁଳ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନୀତି ହେଲେ, ପୁଣି ଲୋମଛେଦନର ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ମୋଷଶାବକ ଯେପରି ନୀରବ ରୁହେ, ସେହିପରି ସେ ଆପଣା ମୁଖ ପିଟାଇଲେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ଅବନତ ହେବାରେ ତାହାଙ୍କ ଦଶ ଅପସାରିତ ହେଲା । ତାହାଙ୍କ ବଂଶ କିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବ । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପୃଥିବୀରୁ ଅପସାରିତ ହେଲା ।” (ପ୍ରେରିତ ଗ:୩୧-୩୩) ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାଦେବାର କେତେ ସମଚୀତ ସମୟ ! ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟଭାବେ ଯାଉନା ସହ୍ୟ କଲେ, ବେତ୍ରାଘାତ ସହିଲେ, ଅପମାନିତ ହେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଫଳେ କୁଶୀୟ ମୁକୁୟବରଣ କଲେ । ଫିଲିପ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଣ୍ଟର୍ୟମୟ ଜନ୍ମ, ଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ଜଣାଇଥିବେ ।

ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଓ ତାନାଙ୍କ ମରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନନ୍ତଜୀବନଦାୟକ ବିଷୟରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ ।

ଫିଲିପ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ବିଷୟରେ ନପୁଂସକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଅର୍ଥ, ତାହାଙ୍କ ୧୦ରେ ଥିବା ଜୀବନଦାୟକ ଭରଣୀ ଓ ମୃତ୍ୟୁରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ତଜୀବନ । ତାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ, ଜୀବନ, ମରଣ ଓ ପୁନଃରୁଥାନ ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଜୀବନପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ : “ଯେଶୁ ତୁମେମାନେ ଯେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି, କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକଲେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ ।” (ଯୋହନ ୮:୨୪) ମନପରିବର୍ତ୍ତନ : “.....ନା, କିନ୍ତୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କଲେ, ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।” (ଲୁକ ୧୩:୩,୪) ସ୍ଵୀକାର : “ଆଉ, ଯେକେହି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ସ୍ଵୀକାର କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗରେ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ ।” (ମାଥୁର ୧୦:୩୭) ବାଣ୍ପିଣ୍ଡି : “ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଦ୍ରାଗ ପାଇଦେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଯନ୍ମିଦ୍ୟାସି ଜାତର, ତେବେ ଦ୍ୱାରା ପାଇବ ।”

(ମାର୍କ ୧୨:୧୭)

ଯାତ୍ରୀ, ଫିଲିପଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ଆଉ ସେମାନେ ପଥରେ ଯାଉ ଯାଉ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେଲେ, ସେଥରେ ନପୁଂସକ କହିଲେ, ଏଠାରେ ନି ଜଳ ଅଛି, ମୋହର କାହିଁଜିନ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ କଅଣ ବାଧା ଅଛି ? ଫିଲିପ କହିଲେ, ଆପଣ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତରକରଣ ସହିତ ଯନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ହୋଇଯାରେ । ସେଥରେ ସେ ଭରନ ଦେଲେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୁଷୀଷ ଯେ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି । ପୁଣି, ସେ ରଥ ଠିଆ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ଫିଲିପ ଓ ନପୁଂସକ ଉଭୟ ଜଳ ଉଚିତକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ, ଆଉ ଫିଲିପ ତାଙ୍କୁ ବାଣ୍ପିଣ୍ଡି ଦେଲେ । ସେମାନେ ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମ୍ବା ଟେଲିଫୋନ୍ ଘେନ୍ତିଗଲେ, ଆଉ ନପୁଂସକ

ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେ ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ଆପଣା ପଥରେ
ଚାଲିଗଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ଗ:୩୭-୩୯)

ସେ ଛିଆ ବାପୁସ୍ତ ବା ତୁବନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ? ଫିଲିପ ଓ କୃଶଦେଶୀୟ
ନପୁଂସକ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ ବୋଲି ପଡ଼ିପାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତୁବନ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯେନେତ୍ରୁ ଛିଆ ବାପୁସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇଯିବା
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ନପୁଂସକଙ୍କ ବାପୁସ୍ତ ତୁବନ ଥିଲା ଓ ହୃତନ ନିଯମରେ ଲିଖିବ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାପୁସ୍ତ ତୁବନ ଥିଲା ।

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶୀର୍ବାଦ
ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବେ ।

- Alfred A. Meeks

ସ୍ଥିର ହୁଅ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣ (Be Quiet And Listen to God)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୀତ ରଚକ କହନ୍ତି, “ସ୍ଥିର ହୁଅ, ଆସେ ପରମେଶ୍ୱର
ଅଟୁ, ଏହା ଜାଣ, ଆସେ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉନ୍ନତ ହେବୁ, ଆସେ ପୃଥିବୀରେ
ଉନ୍ନତ ହେବୁ ।” (ଗୀ.ସଂ. ୪୭:୧୦) ହବକଙ୍କୁବ କହନ୍ତି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା
ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି, ସମୁଦ୍ରାଯ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ଛାଦୁରେ ନୀରବ ରହୁ ।”
(ହବ ୨:୨୦) ସ୍ଥିରତା ହୋଇ ରହିବା ଅର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପରେ
ବିଚଳିତ ନମୋଇ ନିଜ ଜୀବନରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବା । ଅନେକେ ନୀରବ ହୋଇ
ରହିପାରନ୍ତି ନହିଁ କାରଣ ଦିନର ଚକ୍ରଶ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଛତିଶୟଧାର
କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା ଥାଏ । ସେମାନେ ଜଗତ ବିଷୟରେ ଏପରି ଚଢ଼ିବ ଥାଆନ୍ତି ଯେ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଧାନ ନଥାଏ ।

ନିଜର ଭାବପ୍ରକଟଣତା ଓ ମନରଭାବକୁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଦମନ କରିବା
ସକାଶେ ସୁଯୋଗ ନଦେବା ହୋଇଥାଏ ସ୍ଥିରତା । ଅନେକେ ନିଜର ଭାବପ୍ରକଟଣତା

ଓ মনৰ ভাৰ দুৱাৰা এপৰি নিয়ন্ত্ৰিত হুথক্তি অন্য কৌশলি বিষয় সকাশে ষেমানে খোলাখোলি ভাৰে সময় দিঅক্তি নাহি, এপৰিকি পৱনেশুৱক লাগি মধ। নিজৰ ভাৰপুৰণতা ও মনৰ ভাৰ দুৱাৰা পৱিচালিত হোৱ আমূকেন্দ্ৰিয় ও স্বার্থপৰ ব্যক্তি হুথক্তি। প্ৰকৃতি, পৱিষ্ঠিতিৰে বঞ্চাহোৱ তাকু নিয়ন্ত্ৰণ কৰিনপাৰিলৈ মধ বিচলিত হোৱ অন্যৰ নিয়া কৰি বিচাৰ নকৰিবা হেଉআছি ষ্টিৱতা। অন্যৰ নিয়া-পৱিষ্ঠিতিৰ নিয়া-পৱনেশুৱক নিয়া। জণকু পৱনেশুৱক ষষ্ঠীৱৰে ষ্টিৱ হেবাকু বঙ্গিত কৰে।

পৱনেশুৱক বাক্য শুণিবা, শাস্ত্ৰ মাধকু যিবা (দ্বিতীয় তীমথুণ: ১৩, ১৩) ষাধুমানক নিকটৰে একাথৰকে সমৰ্পিত ষত্য মাধকু যিবা (যিহুদা ণ পদ) মনুষ্যমানক রাতিনাতিকু ত্যাগ কৰি পৱনেশুৱক বাক্য (বাইবল)কু জাণিবা। পৱনেশুৱকু শুণিবা অৰ্থ তাৰাঙ ব্যবস্থা দিবাৰাত্ৰি ধান কৰিবা, দেইনদিন জীবনৰ কাৰ্য্যকলাপৰে প্ৰকৃতৰে পৱনেশুৱক ইচ্ছা ষপল কৰিবা। ভাৰপুৰণতা, ভাৰনা, কি অন্য কৌশলি বিষয়কু পৱনেশুৱক বাক্যকু তুল্ল কৰিবা ষকাশে ষুয়োগ ন দেবা। ষুপ্ত, দৰ্শন, মেঘাছন, অষামান্য, অচিহ্না, অজণা ষুৱ পৱনেশুৱক বাক্যকু পৱিবৰ্তন কৰিপাৰিব নাহি। এপৰিকি উভম বিবেক মধ বাক্যকু পৱিবৰ্তন কৰিপাৰিব নাহি। পৱনেশুৱক লিখুত বাক্য নিজ জীবনৰে ব্যবহাৰ কৰিবা ষকাশে নিজকু ষংপূৰ্ণ মুৰু রক্ষাৰ। জণে বিচাৰকলাবেলে, অন্য জণে তাৰা বুঝে। জণে প্ৰত্যাখ্যান কলাবেলে অন্যজণে ব্যবহাৰ কৰে। জণে বিলম্ব কলাবেলে, অন্য জণে অতিশীঘ্ৰ বিনিয়োগ কৰে।

ষ্টিৱ হোৱ পৱনেশুৱকু জাণিবা ষকাশে বাইবল, পৱনেশুৱক বাক্য মাধকু যাই পালন কৰিবা।

- Gordon Hogan

* * *

Edited & Published by : Kabita & Joshua Gootam

5. They would set out first at any new location.
- B. The tribes on the South Side.
 1. The tribe of Reuben.
 - a. The army of Reuben was to be the standard on south side.(Num.2:10a).
 - b. Elizur the son of Shdeur is the leader of the army.(Num.2:10c).
 - c. They were numbered to be a total of 46,500 men.(Num.2:11).
 2. The tribe of Simeon.
 - a. They camp next to Simeon.(Num.2:12a).
 - b. Their leader was Shelumiel the son of Zurishaddai.(Num.2:12b).
 - c. The number of the fighting men in this tribe was 59,300.(Num.2:13).
 3. The tribe of Gad.
 - a. Third of the tribe on the south side.(Num.2:14).
 - b. God chose Eliasaph the son of Deuel to be their leader.(Num.2:14c).
 - c. There were as many as 45,650 fighting men in this tribe.(Num.2:15).
 4. The total on the Southside was 151,450.(Num.2:16a).
 5. They would set out second at any new location.(Num.2:16b).
- C. The Tabernacle and the Levite.
 1. The tabernacle should be set with the tribe of the Levites.(Num.2:17a).
 2. It has to be in the middle of the camp.(Num.2:17b).
 3. Every man by his standards was to be placed.(Num.2:17c).
 4. The Levites were not numbered with the rest of Israel.(Num.2:33).
- D. The Tribes on the West Side.
 1. The tribe of Ephraim.
 2. The tribe of Manasseh.
 - a. Manasseh is to be next of Ephraim.(Num.2:20a).
 - b. The leader of their army was Gamaliel the son of Pedahzur.(Num.2:20c).
 - c. The number of men above fighting age in this tribe was 32,200.(Num.2:21).
 3. The tribe of Benjamin.
 - a. Third tribe on the western side.(Num.2:22a).
 - b. The leader of the tribe was Abidan the son of Gideoni.(Num.2:22b-d).
 - c. They were numbered to be 35,400 fighting men in this tribe.(Num.2:23).
 4. The west side armies were under the command of Ephraim.(Num.2:24a)
 5. The total number of fighting men in the west side was 108,100.(Num.2:24b).
 6. They set out third.(Num.2:24c).
- E. The Tribes on the North Side.
 1. The tribe of Dan.
 - a. Dan is to be standard on the northern side.(Num.2:25a).
 - b. Ahiezer the son of Ammishaddai was the leader of the army.(Num.2:25c).
 - c. Their army had a total of 62,700 fighting men.(Num.2:26).
 2. The tribe of Asher.
 - a. They are placed next to Dan.(Num.2:27a).
 - b. Pagiel the son of Ochran is to be the leader of the armies.(Num.2:27b)
 - c. Men numbered in this army were 41,500.(Num.2:28).
 3. The tribe of Naphthali.
 - a. Third tribe on this side was Naphthali.(Num.2:29a).
 - b. Ahira the son of Enan was the leader of the Army.(Num.2:29b)
 - c. Fighting men in this tribe were 53,400 men.(Num.2:30).
 4. The north side was commanded by Dan.(Num.2:30a).
 5. The total number of fighting men under Dan was 157,600.(Num.2:30).
 6. They set out last among the tribes at any new location.(Num.2:31).
- F. The total of the number of fighting men is 603,550.

II. Israel's obedience to the Lord.

- A. The Levites were not counted as Lord commanded Moses.(Num.2:33).

B. Israel camped by their tribes as the Lord commanded Moses.(Num.2:34).

III. Lessons we can learn from this.

- A. The Lord God is a God of order not confusion. (1 Cor.14:33).
- B. Even today God wants order in the church.
- C. Apostles appointed able men to perform activities in the first century. (Acts.6:1-6).
- D. Paul and Barnabas appointed elders at every congregation.(Acts.14:23).
- E. Paul put Titus in charge of matters at Crete.(Tit.1:5).
- F. The local congregations served under the oversight of elders.(Phil.1:1).
- G. We are commanded to conduct worship services in an orderly manner. (1Cor.14:40).
- H. Christians should strive to be organized to carry out His task of preaching the gospel.

Conclusion:

- 1. The Lord God had given specific instructions to Israel as to move.
- 2. He chose the placements of the tribes on each side.
- 3. He chose the leaders of each tribe to lead the armies.
- 4. He is a God of order and not a God of chaos.
- 5. The nation of Israel did according to the commandments of the Lord.
- 6. Christians are to follow His commandments pertaining to our lives and His church.

Bro. Ronnie Gootam.

Printed Book Only

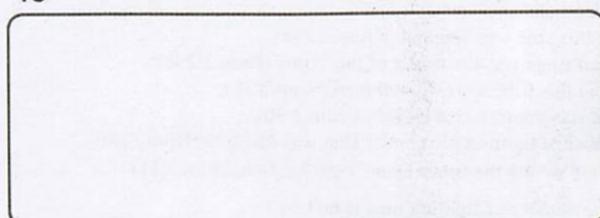
From :

SATYA VANI

P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)